

Kl. 16.00

Nu står jeg f.eks. her med vedtagelsen fra fru Charlotte Antonsen, hvor man nævner øget hensyn til forbrugerbeskyttelse ved gennemførelse af det indre marked. Men alligevel kan jeg jo konstatere, at et flertal her i Folketinget vil stemme imod det forslag, som vi har fremsat om at sikre den høje forbrugerbeskyttelse, Danmark i dag har med produktansvarsreglerne. Den forringelse er direkte foranlediget af en beslutning truffet i EU-regi. Så der er jo forskel på, hvordan man konkret agerer i hverdagen.

Vi stemmer for det, vi skriver her. Vi vil ikke acceptere, at Danmark skal tvinges ned i standarder med hensyn til miljø, forbrugersikkerhed og sundhed. Den opfattelse er der desværre ikke et flertal i Folketinget der deler.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Nu er der ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Og nu giver jeg ordet til fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Når man befinder sig i f.eks. Amerika eller Asien, så lægger man for alvor mærke til, at Europa, de europæiske lande, har et naturligt fællesskab i kraft af deres historie, værdier og kultur. Og derfor er det også for os i Det Konservative Folkeparti ganske naturligt, at vi har et EU, hvor der er et tæt samarbejde mellem de europæiske lande, et samarbejde, som i høj grad betyder, at vi står stærkere i forhold til resten af verden.

Derfor skal der heller ikke være nogen tvivl om, at vi gerne havde set, at forfatningstraktaten allerede var godt på vej til at blive implementeret. Den kunne have skabt en bedre sammenhæng i samarbejdet mellem de 25, snart 27 lande. Forfatningstraktaten ville have gjort EU mere beslutningsdygtig og ville have skabt mere klarhed omkring EU's værdigrundlag.

Men befolkningerne i Frankrig og Holland var som bekendt skeptiske og trak i nødbremsen, da de stemte nej. Det gav anledning til en tænkepause, da de to landes folkeafstemninger mindede os om, at Bruxelles ikke bare kan køre derudad uden at have befolkningerne med på vognen. Alt for ofte hører man borgere fortælle, at de synes, at EU er fjern og uvedkommende, og at de dybest set ikke har indsigt i, hvad der foregår i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg. Det er ikke holdbart for EU på længere sigt, og her har tænkepausen været en oplagt mulighed,

en god lejlighed til at bringe EU ind i folks hverdag og få en konstruktiv debat om EU på alle niveauer i samfundet.

Der har også været mange arrangementer i det forgangne år, store som små. Debatten har heldigvis først og fremmest drejet sig om indholdet og ikke så meget om paragrafferne. Jeg har bl.a. selv haft fornøjelsen af at deltage i folkehøringen i Odense, som man jo må sige har været et af højdepunkterne i årets løb, fordi den f.eks. viste, at vi i Danmark også har en befolkning, som meget gerne drøfter EU og tager konstruktiv stilling til helt konkrete problemer og spørgsmål.

Den tid, hvor EU er noget, vi er med i, men som vi ikke skal snakke for meget om, er forbi. EU skal diskuteres. De overordnede linjer og længere perspektiver blev ivrigt behandlet under folkehøringen, men også konkrete sager som tjenesteydelsesdirektivet eller kemikalieforordningen er blevet debatteret i Danmark, måske fordi borgere, virksomheder og politikere oplever, at EU-beslutningerne påvirker vores dagligdag ganske betydeligt. Det kan vi ikke komme uden om.

Det har taget mange år, men nu viser det sig jo også, at debatten betaler sig. Jeg vil mene, at luften efterhånden er gået ud af ballonen i EU-skeptikernes lejr. Der er tværtimod en bred interesse for, hvordan vi kan være med til at gøre EU bedre.

I Det Konservative Folkeparti glæder vi os over, at der tilsyneladende i befolkningen er en bred enighed om, hvilke udfordringer EU står over for. Det giver et godt og solidt grundlag at arbejde videre på. Tænkepausen har jo bl.a. vist, at det er de grænseoverskridende problemer, der optager borgerne, og det er ikke så underligt, for vi står over for store problemer, som kun kan løses i internationalt regi, som f.eks. bekæmpelse af terrorisme. Det er problemer, som ingen lande kan løse alene. Det er udfordringer, hvor vi har behov for et beslutningsdygtigt og handlekraftigt EU.

I forbindelse med folkehøringen kom det også frem, at åbenhed og gennemsigtighed står højt på borgernes ønskeseddel for fremtidens EU. Her er problemet især, at EU's arbejds gange virker for udviklede, og at der er for dårlig kontrol med EU's penge. De bekymringer er naturligvis helt legitime, og der skal ske forenkling af de mange regler, selv om det bliver en lang og krævende proces.